

Mirar amunt

Dll, 29/03/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

La ciutat de Colosses situada a la regió de Frígia era una població important en els començaments del segle I. Habitada per pagans de parla grega que convivia amb alguns jueus, hi havia una comunitat cristiana que no va ser fundada per Pau, sinó per alguns membres del seu equip, entre ells un anomenat Epafras (1,6). En principi una comunitat tranquil·la sense problemes especials fins que aquesta situació començà a trontollar amb l'arribada d'uns predicadors que posaren en dubte la centralitat de la persona de Jesús, donat que predicaven l'existència d'uns poders que governen el món, principats i potestats que influeixen en el destí de la humanitat i que són superiors a la persona de Jesús. La carta té 4 capítols. El primer està dedicat a parlar de la preeminència de Jesús sobre totes les coses; en el segon l'autor apunta el problema dels intrusos a la comunitat i en els capítols 3 i 4 aplicarà al comportament del cristià tot el que ha dit fins el moment. A la segona lectura d'aquest primer diumenge de Resurrecció llegim els versets (3,1-4) que serveixen de nexa entre la part doctrinal dels dos primers capítols i la part exhortativa de la resta de la carta.

El text de la lectura comença dient: "He ressuscitat en Crist" (v.1); anteriorment a la mateixa carta ja ha dit: "amb Crist també heu ressuscitat" (2,12). És interessant observar el gir que es produeix aquí respecte a la doctrina de Pau. A Romans 6 s'afirma que els cristians han mort amb Crist en el baptisme i que per aquest fet obtindran la resurrecció. La resurrecció ha de venir o s'ha esdevingut ja? L'autor de Colossencs està convençut que la fe de la comunitat "resisteix amb fermesa" (2,5) i aquesta solidesa atia el convenciment de que la resurrecció és una realitat tan inqüestionable que la veuen com una cosa aconseguida, tan segurs estan que vindrà que es veuen ja ressuscitats.

La condició de ressuscitat porta, com a conseqüència, cercar allò que és de dalt. El món de Déu es troba a dalt segons la cosmovisió de l'hel·lenisme que concep l'esfera terrestre inestable, insalubre i mortal al contrari del món superior pur immortal i diví. Però també en l'Esclatua l'espai superior és l'espai de Déu. En el relat de la torre de Babel es diu que "el Senyor va baixar per veure la ciutat i la torre que construïen els homes" (Gn 11,5); també el llibre de l'Èxode diu que "el tercer dia baixarà el Senyor a la muntanya del Sinaí a la vista de tot el poble" (Ex 19,11) i en el tercer Isaïes diu el Senyor: "El cel és el meu tron i la terra l'escambell dels meus peus" i en el salm 102 hi ha escrit: "El Senyor mira des de les altures del cel". Posar el cor en les coses de dalt és una manera de dir que el cor, el centre neuràlgic de la persona ha d'estar ocupat per Déu, Ell ha de ser el màxim valor, la prioritat per sobre de tot en la vida de la persona.

Pel que fa a les coses terrenals, l'autor de Colossencs les descriu en el verset immediatament posterior a la lectura: immoralitat, impuresa, passions, mals desigs i amor al diner que és una idolatria. A més d'això, al llarg de la carta ja ha dit alguna cosa referent al que és terrenal: els desigs terrenals que dominen el nostre cos (2,11) els poders que dominen aquest món (2,16) les idees purament terrenals dels falsos predicadors (2,18).

Ressuscitar, posar el cor en les coses de dalt efectuen en la persona una transformació tal que la porta a viure una vida, això sí, amagada als ulls dels qui

no tenen fe. Aquesta vida es manifestarà plenament el dia que també es manifesti Jesús, el Crist, designi (2,2) amagat de Déu.

Diumenge de Resurrecció. 4 d'Abril de 2021